

Πρέπει πιά νά πέση
καί χωρίς Βουλή,
διόλου δέν μ' ἀρέσει
νάμαι κεφαλή.

Τράμ τράμ ταρέρα,
τράμ τράμ τατό,
σήκωσα παντιέρα
καί τόν παραιτώ.

Πρέπει τώρα κι' ἄλλοι
νάδγουν ἀρχηγοί...
Τρέξετε 'οἱ τὸ 'Ράλλη
δίχως συλλογή.

Ἀρχηγὸς φυτρόνω
καί σὰς προσκαλῶ...
τῆς πατρίδος μόνο
θέλω τὸ καλό.

Τρά τράμ ταρέρα,
τράμ τράμ τατό,
σήκωσα παντιέρα
καί τόν παραιτώ.

Ἄν τὸν Δεληγιάννη
παίξης καί γελάς,
κι' ὅ,τι καί ἂν κάνῃ,
οὐ τοῦ τὸ χαλάς.

Ἀλλὰ μὴν πιστέψης
πῶς καθεὶς γελά,
δέν θὰ ξεμπερδέψης
κι' ἀπὸ 'μὲ καλά.

Τράμ τράμ ταρέρα,
τράμ τράμ τατό,
σήκωσα παντιέρα
καί σὲ παραιτώ.

Πίσω σου κι' ἐμπρός σου
θὰ σὲ βλαστημῶ,
εἶμαι κι' ὅπουργός σου,
καί σὲ πολέμῶ.

Τάσπρα σου φωκόλα
δέν ψηφᾷ ὁ 'Ράλλης·
μὴ θαρρῇς πῶς ὅλα
πέρα θὰ τὰ βγάλῃς.

Τράμ τράμ ταρέρα
τράμ τράμ τατό,
σήκωσα παντιέρα
καί σὲ παραιτώ.

Ὁ οἶρ Τρικεύπης ὁ φοβερός,
κι' ὁ γέρο Μίχος ὁ θυρωρός.

Τ. Καί πῶς σοῦ φαίνονται λοιπὸν τὰ πράγματα, κύρ Μίχο;

Μ. Τί νὰ σοῦ 'πῶ, κύρ Προέδρε... περὶς τὸν Μετερνίχο.

Τ. Καί πῶς τὸν βλέπεις τὸν θυμὸ τοῦ ὅπουργοῦ μου Ράλλη;

Μ. Πολὺ 'νουρίς μοῦ φαίνεται πῶς σήκουσε κεφάλι.

Τ. Καί ἂν νὰ μείνῃ Ὑπουργὸς μαζί μου δέν τᾶρέσῃ,
ποιὸν κρίνεις γιὰ κατάλληλο εἰς τὴ 'δική του θέσι;

Μ. Ἄμ' δέν θὲ νᾶκανες κακὰ ἂν ἔδαζες ἐμένα!
δέν 'δρίσκου πιά καλλίτερο πρὸς τὸ παρὸν κανένα.
Ἄς γένῃ κι' ἓνας ὅπουργός μὲ φέσι καί τστρουχι,
νὰ διῆς κι' ὁ Μίχος σχέδια, κύρ Προέδρε, ποὺ σούχει.

Τ. Ἄφες με τώρα ἡσυχο καί ἄλλοτε τὰ λέμε,
ὅλα θὰ ἔλθουν κατ' εὐχὴν κι' ὅπως ἐμεῖς τὰ θέμε.

Μ. Τὸ εὐχουμι, κύρ Προέδρε, μὲ οὐλὴ τὴν καρδιά μου.

Τ. Πήγαινε τώρα, κι' ἄφες με νὰ κάνω τὴ δουλειά μου.

Μ. Ἐνα κρυφὸ παράπουνο θὲ νὰ σοῦ ξεστομίσω.

Τ. Τεῖναι, κύρ Μίχο;... πές μου το καί θὰ σ' εὐχαριστήσω.

Μ. Οὐλοὶ σταυρό, κύρ Προέδρε, ἐπήραν ἀπὸ 'σένα,
καί μοναχὰ παράσημου δέν ἔδουσε, ἐμένα.

Τ. Σὲ βεδαιῶ, τὸ 'ξέχασα μὲς 'στὴν πολλή μου φούρια,
ἀλλ' ὅμως μείνε ἡσυχος καί θὰ γενοῦν καινούρια,
καί τότε πιά σ' ὀπόσχομαι τὸ πρῶτο πῶς θὰ πάρῃς...
αὐτὸ δέν εἶναι, Μίχο μου, καμμιὰ μεγάλη χάρις.
καί ἔπειτα πῶς σ' ἀγκῶ πολὺ καλὰ τὸ ξέρεις.

Μ. Πρέπει σταυρὸ τοῦ Προέδρου νὰ ἔχῃ ὁ πορτιέρης.

Τ. Ἡσύχασε, κύρ Μίχο μου, κι' ἄς λείψῃ ἡ μουρμούρα.

Μ. Πηγαίνου γιὰ χατήρι σου νὰ ῥίξου μιά κουμπούρα.